

Актуально

Заява
керівництва ЧАЕС

Дещо
про щоденники окупації

24 серпня 2022 | №07 (1535)

НОВИНИ ЧАЕС

Офіційна газета ДСП «Чорнобильська АЕС»

**З Днем
Незалежності,**

Україно!

ЧАЕС поновлено ліцензії на роботу з РАВ

10 серпня під час засідання ліцензійної комісії Державної інспекції ядерного регулювання України було прийнято рішення про відновлення більшості ліцензій на провадження діяльності Чорнобильської АЕС у сфері роботи з радіоактивними відходами.

Нагадаємо, що 3 місяці тому, після тривалої окупації ЧАЕС військами російської федерації, регулятор зупинив дію ліцензій, чим фактично паралізував роботу ЧАЕС у сфері зняття з експлуатації енергоблоків №1, 2 і 3, діяльності на об'єктах з поводження з радіоактивними відходами та окремих видів діяль-

ності у сфері використання ядерної енергії.

В рамках заходів з відновлення дії ліцензій ЧАЕС виконала великий обсяг робіт з підтвердження своєї спроможності дотримуватись умов провадження дозвільної діяльності, а також підтвердила відповідність організаційної структури та наявність кваліфікованого персоналу, матеріальних та інших ресурсів вимогам, установленим нормами і правилами з ядерної та радіаційної безпеки, в обсязі необхідному для її проведення.

Для цього було підготовлено велику кількість обґрунтованих документів

та інформації, проведено роботи з інвентаризації майна, радіаційного обстеження об'єктів, приміщень та території промайданчика ДСП ЧАЕС. Для виконання робіт з відновлення дії ліцензій було залучено майже всі підрозділи підприємства.

«Дію ліцензій було поновлено після надання до ДІЯРУ документів, що підтверджують спроможність Чорнобильської АЕС дотримуватися умов безпечного провадження дозвільної діяльності після звільнення території зони відчуження від російських загарбників.

Рішення прийнято з урахуванням результатів експертної оцінки, проведеної ДІЯРУ із залученням експертів ДНТЦ ЯРБ. ДІЯРУ також запропонувала ЧАЕС виконати ряд додаткових заходів щодо вдосконалення рівня безпеки об'єктів згідно з рекомендаціями експертної оцінки» — прокоментував відновлення ліцензій начальник відділу ліцензування ЧАЕС Ігор Хом'як.

17 серпня ДІЯРУ прийняла рішення про відновлення дії останньої ліцензії, а саме з використання джерел іонізуючого випромінювання.

Це означає, що відтепер ЧАЕС може у повному обсязі відновлювати роботи у сфері поводження з радіоактивними відходами.

Делегація МЗС Естонії відвідала ЧАЕС

4 серпня 2022 року відбувся візит на Чорнобильську АЕС делегації Міністерства закордонних справ Естонії.

Представники МЗС на чолі з нещодавно призначеним міністром — паном Урмасом Рейнсалом, який під час свого першого візиту в Україну вважав за необхідне відвідати ЧАЕС, ознайомилися із станом справ на майданчику СВЯП-2, відвідали оглядовий майданчик об'єкта «Укриття», а також захисну споруду №1, де під час окупації ЧАЕС росій-

ські війська утримували полонених бійців Національної Гвардії України.

Представники країни, що послідовно надає Україні транші військової техніки та військової допомоги та всіляко підтримує нашу державу на шляху до отримання повноправного членства в НАТО, були детально ознайомлені з наслідками дій окупантів, а також із поточною ситуацією на майданчику підприємства.

Під час візиту міністр наголосив, що Ес-

тонія дуже зацікавлена у співробітництві з Україною, в тому числі в питанні юридичної відповідальності тих осіб, які брали участь в організації агресії.

Довідково: окупація Чорнобильської АЕС тривала з 24 лютого по 31 березня 2022 року. У заручниках опинилось більше 300 чоловік, серед яких був персонал станції, бійці Нацгвардії та співробітники ДСНС України. За цей час фактична зміна персоналу тривала від 600 до 1000 годин.

ЗАЯВА

про політику з безпеки ДСП «Чорнобильська АЕС»

Найвищим пріоритетом діяльності ДСП «Чорнобильська АЕС» як експлуатуючої організації (оператора) ядерної установки є гарантування захисту персоналу, населення, майбутніх поколінь та довікля від радіаційного впливу під час реалізації завдань щодо:

- остаточного закриття та консервації блоків № 1, 2, 3 Чорнобильської АЕС;
- демонтажу нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття»;
- розміщення на проміжне та довгострокове зберігання відпрацьованого ядерного палива;
- поводження з радіоактивними відходами для їх подальшого захоронення.

Задля підтвердження безпечності діяльності Чорнобильської АЕС керівництво заявляє про свою політику щодо забезпечення безпеки, в основу якої покладені такі основні принципи:

- пріоритет виконання вимог безпеки над економічними та виробничими цілями;
- пріоритет захисту людини та навколишнього природного середовища від впливу іонізуючого випромінювання;
- мінімізація рівня утворення радіоактивних відходів, забезпечення їх захоронення та довгострокового зберігання;
- дотримання виправданості, неперевищення та оптимізації радіаційного

захисту;

- надійність функціонування систем обліку ядерних матеріалів, радіоактивних відходів, джерел іонізуючого випромінювання, дозових меж опромінення персоналу;
- регулярне оцінювання стану безпеки, культури безпеки та своєчасне впровадження заходів з підвищення безпеки;
- відкритість і доступність інформації щодо забезпечення безпеки діяльності.

Керівництво ДСП «Чорнобильська АЕС», усвідомлюючи свою відповідальність перед суспільством, встановлює цілі щодо забезпечення безпеки та шляхи їх досягнення, а саме:

- підвищення й дотримання досягнутого рівня ядерної безпеки шляхом першочергового забезпечення діяльності, що впливає на безпеку, необхідними ресурсами та неухильного дотримання вимог норм, правил і стандартів з ядерної та радіаційної безпеки, врахування досвіду експлуатації;
- підтримка в безпечному стані ядерних установок та об'єктів поводження з радіоактивними відходами шляхом створення й підтримання ефективних засобів контролю та захисту від потенційної небезпеки;
- забезпечення протирадіаційного захисту персоналу під час проведення радіаційно небезпечних робіт шляхом наявності засобів колективного та ін-

дивідуального захисту, постійного контролю опромінення персоналу й радіаційного стану приміщень і території станції;

- підтримка максимально припустимого рівня безпеки під час експлуатації комплексу нового безпечного конфайнмента та об'єкта «Укриття» шляхом укріплення бар'єрів, які запобігають поширенню радіоактивних речовин у довкілля, та зниження ризиків обвалення будівельних конструкцій;
- забезпечення безпечного поводження з відпрацьованим ядерним паливом шляхом підтримки параметрів безпечного зберігання відпрацьованого ядерного палива відповідно до встановлених вимог;

- забезпечення мінімізації радіоактивних відходів шляхом розроблення та впровадження технологій, проектних рішень, інших заходів (технічних, організаційних, економічних тощо), які спрямовані на запобігання утворенню РАВ або їх мінімізацію на практично досяжному рівні за обсягами й активністю;

- запобігання аваріям з радіологічними наслідками шляхом постійного аналізування своєї діяльності кожним працівником і розуміння впливу його діяльності на безпеку та розуміння наслідків, до яких може призвести недотримання виконання встановлених вимог;

- заохочення персоналу за запобігання порушенням правил безпеки, неприховування ненавмисних дій, за надання пропозицій щодо підвищення досягнутого рівня безпеки;

- інформування громадськості про поточний стан забезпечення ядерної та радіаційної безпеки, про заходи з підвищення безпеки.

Ми, керівництво станції, беремо особисту відповідальність за забезпечення безпеки та пріоритетне виділення ресурсів, необхідних для виконання вимог безпеки, реалізацію політики з безпеки на благо суспільства.

**Т.в.о. генерального директора
ДСП «Чорнобильська АЕС»
Валерій СЕЙДА**

Clean Futures Fund: співпрацюємо й під час війни

Як ми вже писали раніше, з 21 по 27 червня зону відчуження і місто Славутич відвідала делегація Фонду Чистого майбутнього із США на чолі з керівником Еріком Камберіаном та провідним ветеринаром Фонду докторкою Дженніфер Бетц.

Гості зустрілися з представниками керівництва станції та міста й обговорили низку важливих питань, зокрема й співпрацю в галузі захисту безпритульних тварин на промисловому майданчику станції.

Clean Futures Fund (CFF) постачає корм цим собакам і має бажання й надалі забезпечувати гуманний догляд за даною особливою групою тварин.

У період з 3 по 7 жовтня 2022 року CFF буде проводити програму з гуманної стерилізації собак, які проживають на території локальної зони ЧАЕС біля НБК. Тварини розмножуються швидкими темпами, які необхідно зменшити для здоров'я та безпеки як собак, так і працівників ЧАЕС.

«З 24 лютого ми інтенсивно стежили за ситуацією, і Фонд «Чисте майбутнє» негайно надав допомогу різним організа-

ціям у Зоні відчуження, у Славутичі, Іванкові та інших прилеглих районах, — розповіла Дженніфер Бетц. — Отже, ми приїхали сюди, як тільки змогли, щоб на власні очі побачити, що відбувається на місцях, результати нашої допомоги, та визначити, як ми можемо допомагати в майбутньому».

«Навіть дістатися сюди для нас було викликом. Мабуть, найбільшим викликом. Звісно, ми не можемо летіти прямо в Бориспіль, тому ми летіли до Польщі, довго їхали потягом і зробили чимало

пересадок, щоб приїхати до вас.

Приємно було бачити наших друзів, наших колег, приємно відчувати силу і рішучість народу України. Це неперевершено. Візити, зустрічі — наш графік був дуже насиченим, але надзвичайно продуктивним», — додає вона.

Співробітництво Чорнобильської АЕС та Фонду триває з 2016 року. Фонд ініціював та проводить низку проєктів як на території зони відчуження, так і у громадах, які постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи (серед яких Славутич та Іванків). З основних напрямків роботи можна виділити наступні:

1. Проєкт «Собаки Чорнобиля» — регуляція популяції безпритульних собак на території ЧАЕС та зони відчуження шляхом стерилізації та вакцинації.
2. Проєкт допомоги дітям працівників ЧАЕС, що мають проблеми зі здоров'ям: фінансування операцій, реабілітації та медичного обладнання.

3. Допомога пенсіонерам-ліквідаторам Чорнобильської катастрофи.

4. Проведення спільних із цехом радіаційної безпеки ЧАЕС щорічних програм

навчання американських спеціалістів правилам радіаційної безпеки.

Дженіфер Бетц відмітила, що перш за все допомога зосереджена на охороні здоров'я та безпеці, а також на подоланні нових викликів, які створило це жахливе вторгнення.

Керівник CFF Ерік Камберіан наголосив на важкості даної роботи:

«У 2022 році ми намагаємося привчити тварин на промисловому майданчику ЧАЕС їсти лише у спеціально відведених для цього місцях, щоб їх можна було легше заманити в огорожені зони. Собак навчать брати «ласощі» з білої паперової тарілки. Ця тарілка буде асоціюватися у собак з «чимось хорошим». Це дуже ефективний метод».

Наголошується на важливості співпраці між персоналом станції та працівниками Фонду. Дуже важливо, щоб працівники годували собак лише у визначених для цього місцях. Якщо цього не дотримуватися, персонал CFF не зможе легко відловлювати собак для стерилізації.

Коли у жовтні співробітники CFF створять клініку для стерилізації, будуть використані такі методи годування, щоб заманити собак достатньо близько і спіймати їх руками або за допомогою невеликої ін'єкції транквілізатора. Окремі учасники зустрічі торкнулися й

проблем із периметром майданчика нового безпечного конфайнмента.

«Відловлювати собак у локальній зоні дуже важко через наявні огорожі та фізичні бар'єри, які дозволяють собакам сховатися та втекти. У огорожах по периметру дуже багато дірок, про які собаки знають, що дозволяє їм ховатися. Саме тому дуже важливим буде метод навчання собак приймати їжу у спеціальних

місцях. Такий метод годування також є найбільш гуманним і найменш стресовим для собак з метою їх подальшого вилучення», — наголосив пан Камберіан.

Пані Бетц теж висловила своє хвилювання з приводу стану саме тих собак, які постійно знаходяться біля Арки НБК:

«Коли ми приїхали, мене дуже хвилювали собаки саме біля Арки і в локальній зоні. Ми не могли навіть уявити, наскільки собаки були залежними від працівників, які їх годували в зоні відчуження.

Під час окупації собак не годували щонайменше протягом 30 днів. Було очевидно, що кожен із цих собак міг померти від голоду, і було дуже важливо усвідомлювати це. Не зважаючи на перепони, нам вдалося доставити їжу в зону.

Я відчула велике полегшення, коли приїхала сюди, і побачила у якому вони хоррошому стані, і не тільки через їжу, яку

ми змогли привезти, а і співпрацю з працівниками. Я дуже рада це бачити».

На початку жовтня на промайданчик прибуде невелика група співробітників Фонду та буде розпочата стерилізація собак. Пані Бетц ще раз наголосила:

«Ми будемо тут з раннього ранку і до самого пізнього вечора щодня, поки не опрацюємо стільки собак, скільки зможемо. Якщо ми цього не зробимо, наступного року собак буде вдвічі більше».

Фонд просить НЕ годувати собак у період з 1 по 3 жовтня 2022 року. Співробітники Фонду будуть самостійно системно годувати собак з 3 по 7 жовтня. Треба, щоб собаки були настільки голодними, щоб швидко з'їли ласощі з фрикадельками, які міститимуть седативні препарати. Після такої їжі вони повільно втомляться і ляжуть відпочивати. Потім їх або відразу відвезуть у клініку для стерилізації, або зроблять заспокійливий укол і потім вже відвезуть у клініку. Собаки, які були стерилізовані, матимуть тимчасову ЧЕРВОНУ фарбу на голові.

Таким чином всі будуть знати, що вони пройшли стерилізацію. Ця червона фарба зникне через 1 місяць. Це буде зроблено замість бирок на вухах, як робили раніше.

Фонд CFF сподівається стерилізувати всіх собак, які проживають на території Локальної зони, але потрібно розуміти, що це може бути неможливо зробити. Якщо буде простерилізовано хоча б 90% з них, це буде мати величезний позитивний вплив на собак, яких потрібно годувати, і попередить появу нових цуценят. CFF хоче гуманно зменшити популяцію собак і просить усіх співпрацювати для гуманного догляду за цими собаками.

Ерік Камберіан подякував всім працівникам станції, які піклувалися про цих тварин і будуть працювати з CFF, щоб у жовтні досягти успішної кампанії зі стерилізації. У свою чергу Дженіфер Бетц висловила рішучість намірів Фонду:

«Звичайно, ми були тут, ми зараз тут, і ми будемо тут стільки, скільки потрібно як до перемоги, так і після неї».

Щоденник як засіб непокори окупантам

З чим у вас асоціюється слово «щоденник»?

Напевно, перша асоціація — це товстий зошит, розрахований на 40 тижнів, де ви, будучи школярами, записували розклад навчальних предметів та домашні завдання, а вчителі залишали свої зауваження червоним олівцем.

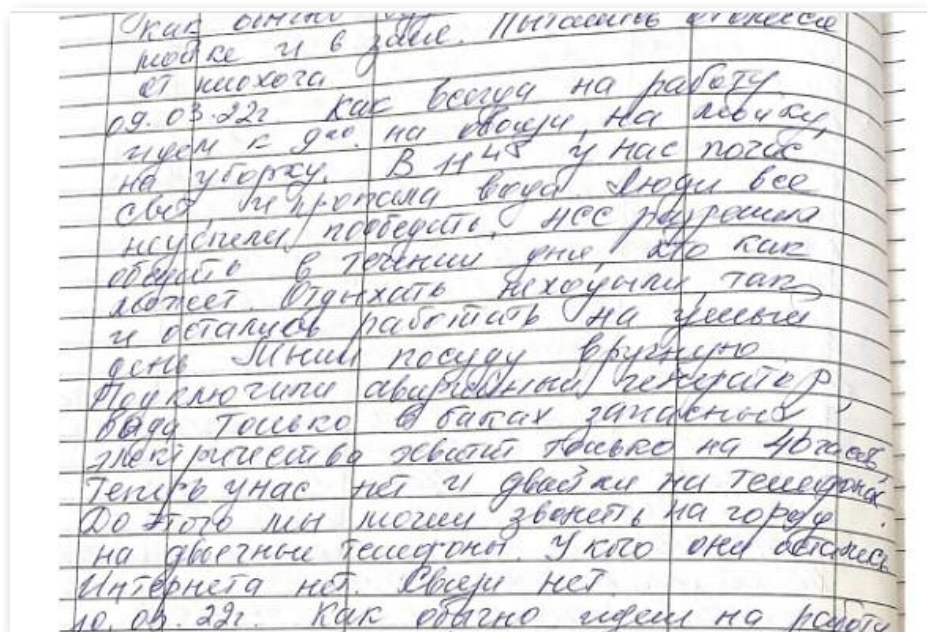
Потім на думку, звичайно, спадають товсті журнали із надушеними сторінками, на яких тремтливі паньки зразка другої половини 19 століття — у мереживних сукнях при світлі свічки гусячою пір'їною — писали про свої дівочі романтичні переживання.

21 століття — час шаленої швидкості та відповідних технологій — здається, ніяк не віщував повернення до епістолярності та мемуаристики. Не віщував до 24 лютого 2022. А потім змінилося все.

Умови життя, коли на тебе кожної хвилини чекає смертельна небезпека, коли ти — зі своїми прагненнями, мріями, почуттями — можеш просто зникнути безвісті, спонукає принаймні спробувати залишити по собі хоч якісь нотатки стосовно того, що ти бачиш навколо, чим та як живеш, хто поряд із тобою.

Наприкінці лютого поточного року значна кількість українців почали вести особисті щоденники. Один із них його авторка, яка пережила облогу на Чорнобильській АЕС, передала в редакцію «Новин ЧАЕС». Цей документ неможливо читати без душевного смутку та водночас гордості за силу духу тих людей, які працюють поряд із нами.

...23 лютого. Вечір. Чергова зміна вечірньою електричкою вирушила зі Славутича на промисловий майданчик ЧАЕС. В зміні оперативний та змінний персонал. Ніщо, як то кажуть, не віщувало,

що із завтрашнього ранку світ зміниться назавжди.

Ще вчора ти звично їхав на зміну, готувався повернутися додому зранку і зробити якісь хатні справи. Тебе зовсім не лякало, що значна частина шляху твого електропотяга йде через зону відчуження та республіку білорусь. І раптом звичного за стільки років шляху додому не стало. І ранкова кава була підсоложена не цукром, а вибухами важкої арти.

«24 лютого. О 5-й ранку почали стріляти, почалася війна з росією. Були на «Семиходах» до 12:00. Електричка не приїхала. Люди всі лишилися на станції, на робочих місцях.

О 12:00 поїхали на АБК-1. Сиділи у бомбосховищі до 20:00. Станцію оточили з усіх боків, живемо у кільці.

О 22:00 перейшли до медсанчастини, оселилися в кімнатах. Нас 10 осіб, дев'ять жінок та один чоловік (Люда, Таїсія, Тетяна, Надія, Юля, Наташа, Наташа, Зоя, Катя та Віталій)».

В кожному рядку — та що там, в кожній літері кожного слова! — тихий розпач від невідомості та невизначеності. Ніхто з них не знає, що буде завтра з

ними самими та їх близькими, які відрізані від них двома річками, окупованою ворогом зоною відчуження та ворожою наразі білоруссю.

Ніхто не знає, скільки триватиме їх зміна. Ніхто не знає, які у ворога плани щодо них особисто та до станції, на якій вони стали заручниками та бранцями. Але поки ще є зв'язок із домом.

...Вже наступного дня вони перерозподіляють обов'язки. Чорнобильська АЕС була й залишається ядерно небезпечним об'єктом, і регламенти функціонування тих чи інших її структурних одиниць ніхто не відміняв. Тим більш, що непрохані «гості з-за поребріка» ні про які правила радіаційної безпеки не чули і чути, а тим більш дотримуватися, не бажають.

«25 лютого. До 9-ї ранку йдемо в їдальню на роботу. Працюємо в овочевому цеху, чистимо овочі, працюємо на мийці, миємо посуд, зал, сходи. Ідемо до медсанчастини з 17:00 до 21:00. Ідемо назад до їдальні. Нас чотири особи з СП «Семиходи». О 01:30 повертаємось до медсанчастини».

Такий режим життя та роботи чекав на працівників нескінчених 25 діб. Але тоді вони цього не знали.

«Спочатку все це здавалося абсолютно незносимим. А потім ми зрозуміли, що напочатку ще було легко», — сказала після повернення із найдовшої в історії Чорнобильської АЕС вахти одна із працівниць.

«1 березня. ...Кухарю Тані було погано вночі, від недосипання та втоми, вирішили забирати їх у санчастину на нічліг, щоб вони ночували з нами, — до того вони спали у їдальні...»

2 березня. Як завжди йдемо на роботу до їдальні. Дівчата-кухарі йдуть до 7-ї ранку. Ми йдемо до 9-ї ранку.

Нам прийшли допомагати чоловіки-військові. 5 людей допомагають нам скрізь — і на мийці, і на овочах.

.Працювали до 15:30, відпочиваємо до 19:00. Обід у нас постійно переноситься все раніше. Тепер у нас як у звичайний, мирний час об 11:00, вечера о 22:00.

Вирішили залишати по одній людині, ввечері після 16:00 для відпочинку. Валимося з ніг, дуже тяжко.

4 березня. (Над станцією) летять літаки, а ми збираємося на роботу о 9-й ранку і все як завжди: овочевий цех, миття посуду, миття підлог.....»

Що може бути гірше за невідомість? Орки-загарбники розповідають колек-

тиву-бранцю про те, що вже майже вся Україна в їх руках. Адекватних джерел інформації немає.

Лише з того, що над станцією в бік Києва летять літаки та час від часу чутні виходи з ракетних установок стає зрозуміло, що країна живе і пручається. І зв'язок з домом поки що є — він рятує від зневіри та відчаю.

«5 березня. Як завжди ранок почина-

ється з літаків, котрі летять на наші міста... А ми йдемо в їдальню на роботу. Овочевий. Мийка. Підлога...

...Були на наших улюблених «Семиходах», по секціях скрізь шафки зламані...

6 березня. Сталкерів, які вийшли до нас із зони, віддали нам — до цього вони були у росіян, тепер працюють з нами на кухні (Стасик, Костя, Максим та Сергій). Працюємо до 24:00.

7 березня. Зв'язку у нас мобільного вже немає з 1 березня, але поки що можемо спілкуватися через Viber. Працюємо з 9 ранку до 12 ночі у їдальні.

8 березня. Сьогодні ... Міжнародний жіночий день. Вирішили влаштувати собі свято та зробити лише одну вечерю о 18:40. Об 11:00 усі зібралися у їдальні, і нас привітали наші чоловіки. Намагаємося відволіктися від поганого».

В цей час бої на Київщині набувають максимальної інтенсивності. Під час бойових дій пошкоджені електромережі. ЧАЕС та Славутич опинилися без світла.

«9 березня. ...Об 11:45 у нас згасло світло і зникла вода. Люди не встигли пообідати. НЗС дозволив обідати протягом дня, хто як може.

Відпочивати не ходили, то й залишилися працювати на цілий день. Мили посуд вручну, під'єднали аварійний генератор, вода лише у запасних баках.

Електрики вистачить на 40 годин. Тепер у нас немає й двійки на телефонах: до того ми могли дзвонити у місто на двійкові номери, у кого вони залишилися.

Інтернету немає. Зв'язку немає.

12 березня. Зранку знову в небі літаки. Сьогодні було добре видно, оскільки небо чисте.

Ідемо на роботу до 09:00, як завжди, на мийку, на овочі, на зал. Поки що тихо — без пострілів.

Світло у нас лише від генераторів. Не знаю, скільки лишилося солярки. Навчебто знайшли черговий обрив мережі, зібралися їхати та ремонтувати автара.

Зв'язку немає, місто теж сидить без світла і зв'язку.

Улюблений мій Чернігів весь розбомбили. Що з дітьми — нічого не знаю, зв'язку немає.

О 15:00 прийшли з їдальні відпочивати до 19:00. О 19:00 йдемо до їдальні і працюємо до півночі.

14 березня. ...Включили електрику о 18:00. Світло з'явилося! Вода з'явилася! Йдемо на роботу о 19:30, робимо салати, ріжемо запіканку, розкладаємо. Працювали до 23:45.

Сьогодні у наших військових забрали мобільні телефони. У Славутичі також увімкнули світло.

15 березня. Сьогодні у мене день народження. О 8-й ранку ми вирішили трохи відзначити мої 18 років (54). Дівчатка дарували мені подарунки, а головне написали купу побажань... Свято вдалося, можна так сказати: сьогодні ввечері я нікуди не йду. Дівчата прийшли додому о 23:45.

17 березня. ...Сьогодні хлопці військові нам допомогли випекти хліб. То вже в дорогу додому точно візьмемо.

19-20 березня. ...Пікли булочки для всіх, хліб у дорогу. Мріємо потрапити додому. Збираємо речі. Збираємось до 8-ї ранку на автобуси. Бог із нами...»

...Вони їхали зі станції більше 6 годин, хоча зазвичай цей шлях відбирає годину-півтори. Їх переправляли на український бік Дніпра на річковому рибальському човні. Славутич зустрічав їх як героїв.

Друга «хвиля» вахтовиків прибула вже зовсім поночі, і вони із подивом озиралися на темне тихе місто та збентежено дослухалися до близької канонади. Навколо була війна, проте вони були дома і раділи цьому.

26 березня в Славутич зайшли рашистські війська. 2 квітня над Чорнобильською АЕС було знову піднято синьо-жовтий прапор.

На початку квітня українське військо вигнало орків за межі Київської та Чернігівської областей.

Напевно, ми ще знайдемо щоденники, де описано, як під час облоги мешканці Славутича стояли у нескінченних чергах за їжею, а над їх головами випи-

вали фігури вищого пілотажу російські літаки.

Як жили без світла, гріли воду для немовлят за допомогою дизель-генераторів та на дворових багаттях. Як гуртом варили на тих самих багаттях їжу і намагалися підгодувати тих, у кого їжі не було.

Як везли з навколишніх сіл до Славутича породіль та хворих, і раптом славутицька медицина виявилася зовсім не найгіршою — всупереч усім нашим довоєнним скаргам.

Як беззбройні славутичани з гімном та прапорами йшли на рашистів, щоб витиснути їх за межі міста. Як рашисти труїли мітингарів сльозогінним газом,

як стріляли над головами та під ноги з крупнокаліберного кулемета. Як кидали під ноги наступальні петарди.

Цих сакраментальних «як» насправді значно більше, і в кожного вони свої.

Напевно, хтось з славутичан із відповідною точністю описав по днях буття містян протягом всіх 36 днів облоги.

Напевно, ці щоденники ще чекають на публікацію.

21 століття.

Рік 2022.

Час мемуаристів та епістоляріїв.

Ukraine NOW ua

Газета: «Новини ЧАЕС»

Засновник: ДСП «Чорнобильська АЕС»

Газету засновано у 1995 році. Свідectво про держреєстрацію друкованого засобу масової інформації Кі №830 від 11 листопада 2004 року.

Рукописи, надані в редакцію, не редагуються й не рецензуються. Редакційна колегія може не поділяти точку зору авторів публікацій.

Відповідальний за випуск: Віталій Медвідь

Над номером працювали: Майя Руденко, Владислав Курочкін, Тетяна Грива, Анастасія Єрашова, Дмитро Корчак

Зворотній зв'язок: korchak@chnpp.gov.ua
+380 4593 421 97